

СТУДІЯ

В цьому номері:

Катерина Пономаренко

В Херсоне культура - «TERRA FUTURA»!

Только совсем уж непросвещенному невежде или человеку, далекому от искусства, не известно, что с 23 сентября в Херсоне стартовал и до сих пор продолжается (последний день - 9 октября) десятый (!) фестиваль современного искусства под названием «TERRA FUTURA». Организовал его центр молодежных инициатив «Тотем» при поддержке программы Фонда Рината АХМЕТОВА «Развитие Украины», Представительства Фонда, им. Гайнриха БЬОЛЛЯ в Украине.

Вообще фестиваль был задуман и организован с целью ревитализации, то есть возвращения жизни помещениям бывших заводов, фабрик и т.п., которые уже не будут использоваться по назначению. К такой практике уже прибегали в других городах - Киеве, Львове, Донецке, Одессе, где на базе прежних фабрик заинтересованные люди создали культурные центры, галереи, фестивальные площадки. Вообще идея очень интересная и полезная, особенно для Херсона, где творческих личностей хоть отбавляй! Было бы место, где «тусоваться».

Реальный результат вышеописан-

ной ревитализации вы можете лицезреть в помещении бывшей обувной фабрики (ул. Октябрьской революции 13), которая благодаря упорному труду волонтеров превратилась в настоящий центр современного искусства!

Программу фестиваля публиковать не буду, это можно найти в интернете. Скажу лишь, что на базе фабрики в рамках фестиваля прошли открытые лекции, презентации, дискуссии, режиссеры, художники и другие желающие создавали свои проекты, одним словом – творили, сколько душе угодно.

Что именно размещается сейчас на фабрике, объяснить сложно. Это надо видеть! Одно знаю точно – все поэты, фотографы, режиссеры, художники и прочие люди творческих профессий все это время чрезвычайно заняты. Мне посчастливилось попасть на открытие фестиваля (23 сентября, 16.00) Ну что ж... немного впечатлений. Когда я зашла в помещение (которое мы, кстати, нашли не сразу), мне показалось, что я попала куда-то в потусторонний мир, словно Алиса в зазеркалье. На фабрике уже было много людей, некоторые из которых привлекали внимание необычными пестрыми и отнюдь не повседневными нарядами. Впрочем, учитывая атмосферу фестиваля, туалеты присутствующих вызывали удивление не больше всего

остального.

Стены фабрики стали теперь настоящим производением искусств. Студенты-художники постарались на славу. Абстрактные рисунки приковывали глаз неординарными композициями, яркими красками и профессионализмом, с которым, видно бы-

ло, выполнены эти работы. Кроме росписи, на стенах красовались необычные фотографии, заставляющие постоять и хорошенько задуматься над их смыслом.

Из того, что можно описать словами, в здании фабрики была еще так называемая «красная комната», в которой из стен тянулись слепки чело-веческих рук, что выглядело, честно говоря, немного жутковато. Все остальное трудно описать, лучше один раз увидеть, серьезно говорю. Еще мы незаконно пробрались на крышу, что, оказывается, было запрещено (но кто же об этом знал?). Оттуда открывается великолепный вид на панораму речпорта... Впрочем, как мы были на крыше – уже другая история =)

Чи прагнуть студенти до влади?

Актуально

Нещодавно в приміщенні Палацу молоді та студентства (звісно, херсонському) відбулося засідання круглого столу, яке очолює добре відомий в колах молодих активістів Євген Криницький – голова молодіжної ради при облдержадміністрації.

Що там: Темою заходу було залучення молоді до державної служби і державної влади. Найактивнішими учасниками круглого столу, як не дивно, були молоді люди, які вже мали змогу посидіти в шкіряних кріслах високопосадовців Херсонщини і не перший день прагнуть пов'язати життя з державною службою. Серед майбутніх керівників сам пан Криницький, Валентина Кисельова, Антон Луценко та інші.

Але не пасли задніх і студенти ІФЖ ХДУ. Висловили свою дискусійну та подекуди суперечливу думку випускник україно-англійської філології Іван Антипенко, другокурсник спеціальності «Журналістика» Олег Ткачук та авторка цих рядків.

Усі інші (а студентів з усіх ВНЗ

«пригнали» чимало) здебільшого кліпали очима і робили вигляд, що слухають. Одразу стало ясно, що більшість прийшли сюди аж ніяк не за власним бажанням...

Перли: Хтось із присутніх сказав мудру фразу: «Людина, яка хоче, зможе більше, ніж людина, яка може.» Раджу замислитися над цими словами. А якщо хтось хоче ще цитат, звертайтеся до мене – година запису на диктофоні вас чекає =)

Важливо знати: Модератор заходу (він же знову-таки Євген Криницький) оголосив, що сьогодні херсонська влада може запропонувати молоді 120(!) вакансій (детальніше на сайті www.trud.do.ua). Також Євген повідомив, що в нашому місті періодично проходять різноманітні тренінги, форуми та інші заходи, які мають на меті навчання та залучення молоді до державної влади. Інша справа, що не всі про це дізнаються вчасно – слабка реклама і все таке. (це питання обіцяють вирішити).

Суб'єктивна думка: Особисто я

зробила висновок, що передусім у молодих людей, зокрема студентів, немає бажання мати професію держслужбовця. Ці думки підтвердило й те, що на моє питання: «Хто дійсно хоче прийти до державної влади?» ствердно відповіли всього лише 10 чоловік із приблизно 50 присутніх (і нескладно здогадатися, що це саме ті, хто вже майже «пробився» туди). Цей факт говорить сам за себе. Займатися роботою, яка приносить користь державі і суспільству готові лише справжні фанати цієї справи, яких не налякає ані велика відповідальність, ані маленька зарплатня...

Папірці для серця

Ніби з неба впало і пролилося жовтою рікою коромисло з сонячним промінням. Ось як виглядає світлий марафон «Пробіг з вірою в серце». Сотні тих, хто хотів би допомогти діткам, зібралися 24 вересня на площі Свободи, в самому центрі Херсона.

Уже вдруге благодійний фонд Устина Мальцева та компанія «Данон» організовує цю акцію в нашому місті. Офіційно реєстрація коштує 10 грн. для дитини і 20 грн. для дорослого, але кожен кидає до урни стільки кольорових папірців, скільки не шкода. 9 ранку. Жовті прапори, футболки, плакати, 10 столиків для реєстрації з чергами. Поруч ведучі,

що виявляють абсолютного рекордсмена за кількістю учасників – школу №30(як зізналися мені учні цього закладу – прийшли сюди добровільно-примусово, але також не надто розчаровані).

От і 10 година, червона стрічка старту. Інвалідні візки і сиві голови поміж натовпу злегка виділялися, але у всіх посмішки і блиск в очах. Ну побігли! Сам пробіг минає для основної маси швидко. На фініші всіх зустрічає ятка з жаданою водою. Тепер головне - не потрапити в зону обстрілу «халявною» водичкою.

На сцені починається міні-концерт. Виступи танцювального колективу студії «Чу-стайл», відомої в ХДУ вокальної групи «Вокс енд Гоу» збирають всіх біля сцени. Норми змінюють конкурси, що визначають наймолодшого і найстаршого «марафонця». Перед очі з'являються найменші учасники пробігу. Серед них переможець, якому цілих 2 місяці. Поважно підіймаються дві 76-річні бабусі-переможниці. Всі вони отримали презенти від компанії організаторів. Люд поступово роз-

Іра Філіппова

брідається. Запитую в учасника Романа «Ну як, Вам сподобалося?». Він посміхається: «Я не фанат таких заходів, але так! Дуже!»

Після кількох концертних номерів розпочинається і лотерея за номерами реєстрації. Біля сцени вже зовсім вільно дихати, коли з'являються Устин Мальцев з дочкою та директор компанії «Данон» Дмитро Зубов. У них в руках символічний чек на 76 297 грн. Його передають до рук заступника головного лікаря Дитячої обласної лікарні.

Розлітаються останні подарунки лотереї, люди фотографуються на сцені, акція підходить до завершення. І ось тут проявляється ще одна особливість нашого менталітету: майже всі, хто діждався завершення акції, вже віддаль, біля залізничної колії. Вони розгрібають подаровані йогурти з двох машин «Данон» (цілими упаковками, до речі), наче якась згряя птахів. Площа біля набережної вся вкрита сміттям, але усі щасливі! І сум бере, що й цю велику бочку меду (як наш народ вміє) не залишили без ложки дьогтю.

УНІВЕРЧИК

А боги-то зовсім поруч!

Славні часи героїв, подвигів та божественних істот зараз оживають для нас лише на сторінках книжок про античні часи. А іноді так хочеться поринути з головою в містичний світ сивої давнини... Машину часу створюють, напевно, ще не скоро, але навіть такі складнощі? Вистачить багатой уяви і кількох цікавих думок.

У грецькій міфології гора Олімп вважалась священним місцем, де перебували Зевс та інші боги. Чому б не провести паралель з нашим власним пантеоном – кафедрою журналістики? І хоча верховний бог перебуває здебільшого в деканаті, інші олімпійські небожителі вже здавна влаштувалися на п'ятому поверсі, як раз поряд з нашою теперішньою домівкою – 588 аудиторією. Отже, хто є хто з наших вельмишановних викладачів, ми зараз і спробуємо з'ясувати.

Почати, мабуть, варто з єдиного та неповторного (хіба хтось зможе з цим посперечатися?) Василя Загороднюка. Як відомо, бог Аполлон був одним із найголовніших богів античної культури, опікун мистецтва... Ну

чим не Василь Степанович? Непересічна особистість, майстерний володар писемного слова та заслужений викладач, без сумніву, заслуговує такого порівняння.

Ольга Віталіївна Рембецька – наша Афіна, одна з найголовніших богинь грецької міфології. І як би пафосно це не звучало – втілення мудрості, величної і незламної сили, богиня наук та мирної праці. За дея-

кими відомостями вона також є покровителькою багатьох героїв. Так, на жаль чи на щастя, і в нашій 361 групі без «героїзму» не обходиться, і наш чарівний куратор знов і знов дивується нашим «подвигам». Будемо сподіватися, що здебільшого такі несподіванки будуть приємними.

не порушували законів. Відношення до істини в цієї серйозної, як вона сама любить наголошувати, жінки одностаночне, а часі ваг її розсудливості непохитні, навіть не сумнівайтеся. Хоча й в інтерпретації нашого пантеону вона скоріш не суворий, а розуміючий та чуйний, хоча й вибагливий викладач.

Юлію Миколаївну можна порівняти з покровителькою домашнього вогнища Гестією. Вона, за

легендами, ніколи не залишала Олімпу, так і Юлію Миколаївну завжди можна знайти на нашій кафедрі.

Тендітна Оксана Анатоліївна, звичайно ж, Афродіта. Чарівна богиня кохання і вроди – муза багатьох митців. Василь Степанович, невже краса вашої юної колеги ще не надихнула Вас на створення нового шедевру?

Євгенія Агаджанова в нашому пантеоні – Геба. Вродлива дочка Зевса і Гері, богиня вічної молодості. Юний старший лаборант дійсно займає чільне місце на Олімпі нашої кафедри.

Головною відмінністю від олімпійських богів є те, що викладачі кафедри журналістики – люди смертні і цілком досяжні всім без виключення студентам, за що їм велике спасибі! Але не просто так цей матеріал розміщений саме в цьому номері «СТУДІЇ».

Шановні наші викладачі, з нагоди Вашого професійного свята, яке нещодавно відсвяткували в усій країні, приміть привітання від 361 групи. Ми щиро зичимо Вам олімпійського спокою, наснаги і такого завзяття, щоб найвидатніші геркулесові подвиги були вам під силу! Бажаємо пронести неопаліме прометееве вогнище знань, благородства і таланту через серця ваших студентів!

Увлекаясь "чужим", не забывайте о своем!

Частенько общенациональные игрища, которые мы имели возможность лицезреть на прошлой неделе, затмевают собой футбол не таких заоблачных высот. А чтобы этого не происходило, рубрика «Спорт» с этого выпуска будет регулярно освещать футбол местный. Во Второй Лиге участвуют сразу три представителя Херсонщины: «Кристалл» (Херсон), «Энергия» (Новая Каховка), «Мир» (Горностаевка). Согласитесь, информационный повод неслабый, а потому заслуживающий внимания.

Начнем с областного центра – «Кристалл» теплым субботним вечером принимал гостей из Западной Украины – в Херсон пожаловал твердый середняк ФК «Скала» из Стрия, что во Львовской области. Как справедливо заметил один из болельщиков, это была без сомнения лучшая домашняя игра «Кристалла» после возвращения в профессиональный футбол. Херсонцы создали массу опасных моментов, и лишь какие-то потусторонние силы не позволили завершиться этой встрече с разгромным счетом в пользу «Кристалла». Показав футбол высокого качества, «Кристалл» еще в дебюте открыл счет усилиями Алексея Мазуренко. В дальнейшем игровое и территориальное преимущество было полностью на стороне наших земляков, и на 59-й минуте Мазуренко оформил дубль, здорово пробив пенальти (на фото). Гости в этом эпизоде еще и схлопотали удаление, доигрывая встречу вдесятером. И все же более опытные «скалолазы» в концовке встречи воспользовались расслабленностью херсонцев, сквитав один мяч также с одиннадцатиметрового удара (гол в активе Михаила Басараба). Таким образом, «Кристалл» после стартовых неудач набрал в последних трех играх 7 из 9 возможных очков.

Перемещаемся в Новую Каховку, а точнее в город Южный (Одесская область), куда в статусе одного из лидеров Группы А приехала «Энергия». Интриги в этом матче

было немного, даже несмотря на то, что «Реал Фарм» первым открыл счет. Более мастеровитые новокаховчане после этого неприятного факта собрались и непринужденно отгрузили в ворота оппонентов сразу 4 гола. В итоге – уверенная победа «Энергии» со счетом 4:1 против грозного по имени, но отнюдь не по качеству игры «Реал Фарма». Новокаховчане продолжают бороться за выход в Первую лигу, держась вплотную к лидерам чемпионата.

К сожалению, не поддержал почин «старших братьев» горностаевский «Мир». У лучшего бомбардира группы Б Ивана Доценко и сотоварищей не нашлось весомых аргументов против обороны «Кремня» (Кременчуг). Вдвойне обидно, что решающий мяч команда пропустила на последних секундах игры, да и к тому же с пенальти. «Мир», сенсационно удачно начав свой первый сезон во Второй лиге, сейчас постепенно сбавляет обороты. Представители Херсонщины на данный момент занимают 4 место, на 2 балла отставая от ФК «Полтавы».

Вторая лига. 11-й тур.

Кристалл (Херсон) – Скала (Стрый) – 2:1

Голы: Мазуренко, 5, 59 (с пен.) – Басараб, 85 (с пен.)

На 59 мин. удален Билый (С), а на 85 – Ситало (К), оба – второе предупреждение.

1500 зрителей.

Реал Фарм (Южное) – **Энергия**

(Новая Каховка) – 1:4

Голы: Продан, 20 – Комягин, 29, Ленский, 41, Бичевой, 54, Иванов, 84
150 зрителей.

Кремень (Кременчуг) – **Мир (Горностаевка)** – 1:0

Гол: Апрышко, 88 (с пен.)

На 61 мин. удален Довбыш (М) – второе предупреждение.
1200 зрителей.

Турнирное положение команд. Группа А.

1. ПФК Сумы – 27 очков,
2. Десна – 26,
3. **Энергия – 25,**
4. Славутич – 24,
5. Укragроком – 21,
6. Нива Т. – 16,
7. Скала – 16,
8. Реал Фарм – 13,
9. Прикарпатье – 12,
10. **Кристалл – 11,**
11. Черноморец-2 – 9,
12. Динамо Хм. – 6,
13. СКАД-Ялпуг – 6,
14. Едність – 1.

Турнирное положение команд. Группа Б.

1. ФК Полтава – 22 очка,
2. Сталь – 20,
3. Авангард – 19,
4. **Мир – 19,**
5. Горняк – 18,
6. Шахтер-3 – 18,
-
13. Металлург-2 – 9,
14. Макеевуголь – 0.

Я милого узнаю по... почерку

Как часто нас мучает неопределимое желание узнать характер того или иного человека, особенно если он совсем рядом, но все же непонятный. Большинство так же знает, что ключиком к этой двери может стать внимательно изученная строчка. Просто попросите черкнуть интересующего человека пару слов.

Детальной (хоть и примитивной) характеристикой можно заняться с помощью интернета, а вот парочку ярких особенностей стоит рассмотреть:

- **размер букв:** *крупный* — у людей с обостренным чувством собственного достоинства, самонадеянных и

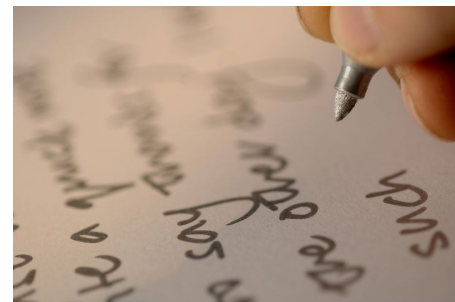
коммуникабельных; *мелкий* — у сдержанных, осмотрительных;

- **разборчивость:** *разборчивый* почерк у человека с постоянными взглядами и привязанностями, уравновешен; *бегло и размазано* пишут люди, способные быстро приспособиться к условиям, предприимчивые.

- **нажим:** с *сильным нажимом* пишут люди, склонные к самокритике, настойчивые и работоспособные; *слабый нажим* соответствует и вялой реакции (слабые жесты).

- **написание букв отдельно** — *слабая воля, вместе* — устойчивость.

- **наклон:** *сильный вправо* — любвеобильность и общительность, *назад* — интеллект управляет эмоциями, без

наклона — равновесие между умом и сердцем.

- **форма букв:** *округлая* — склонность к сотрудничеству, *угловатые* — соперничеству.

Мы, увы, не эксперты и не можем составить полный психологический портрет человека, найти преступника. Но чуточку присмотреться можем, особенно в век информационных технологий.

Леді В Плєдє

Бережи голову змолоду!

Осінь - чудова пора року, коли листя стає барвистим, а давно знайомий парк чи дорога додому перетворюється на чарівну країну Оз і, здається, ти йдеш по веселці. Але, прогулюючись вулицею, залишайтеся пильними! Адже осінь дарує не тільки красу, а й небезпеку!

Уявіть собі, що навіть коли ви спокійненько йдете і нікого не чіпаете, ризикуєте стати жертвою...каштанів! Так-так, не думайте, що це жарт. А уявіть, що трапиться з вашою головою, коли на неї впаде з неабиякої висоти здоровезний каштан! А що буде, якщо він це зробить (впаде) ще й у своїй колючих скафандрах?! Вона наче створена для того, щоб вбивати! Тож, шановне студентство, будьте обережними! Адже небезпека зовсім поряд (а точніше - над вами)!

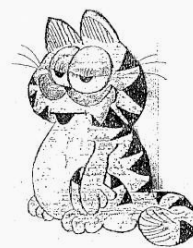
Дикий неуловимый мститель

Луковая работа

На работу устроилась не из-за того, что мне надоела учеба и появилось неустовое желание прогуливать пары. Это было необходимо. На данный момент я ни капли не жалею. Хотя мое образование, как говорится, «пошло бородой». Я закончу университет в лучшем случае, наверно, через года 3-4, если, конечно, что-то еще не поменяется. Но речь совсем не об этом.

Значит работа. Все было замечательно. Я очень была довольна, что ни от кого не зависела. Мне очень нравилось то, что я делаю. Потом начались какие-то проблемы. Задержка зарплаты, непонятные штрафы. Сотрудники говорили, что начальник очень сильно не любит расставаться с деньгами и если вообще уж быть честным, то он настоящий жлоб. Я как-то этому не придавала значения, но из-за таких фокусов с оплатой моего труда, качество последнего стало, конечно же, ниже. Тут вспомнилось: «Начальство думает, что платит деньги... Пусть думает, что я работаю». Зарплата стала еще меньше, напряг рос с каждым месяцем. После того, как была урезана половина и без того мизерной зарплаты (из-за того, что я попросила отгулы на сессию), я перешла на

До работы

После работы

сдельную оплату и наконец-то начала зарабатывать то, что заслуживала.

И тут начальник почувствовал, что я зарабатываю больше, чем он ожидал, нашел пару дурацких причин для увольнения и помахал мне ручкой, не оплатив 2 месяца работы. Договора не было, целый год он «морозился» подписывать. Напоследок мне сказали, что если я хоть одно плохое слово скажу про компанию, то работать и жить в этом городе я не буду. Одна из причин увольнения — я писала для других организаций, это была своего рода подработка.

Морали тут нет, однако хотелось бы уберечь студентов от таких работодателей. Как это сделать, ясное дело, я не знаю. Единственное, что хочу сказать: если вы хотите набраться опыта в администрировании сайтов, не цените свой труд и хотите получать или иногда даже не получать сущие копейки, спросите меня: «Как?»

«Ніч на полонині» пройшла на «Ура!»

Вихованців Факультету культури та мистецтв й Інституту філології та журналістики об'єднує творчість. Або, як зараз модно говорити, креативність. Різниця лише в тому, що перші займаються самовираженням на сцені, в художній майстерні чи в студії звукозапису, а другі – прищеплюючи любов до мови і літератури підростаючому поколінню, якщо це педагоги, і знаходячись будь-де із записником та диктофоном, якщо це журналісти.

Тож юні актори, які є студентами «кумису» ХДУ, запросили всіх першокурсників ІФЖ на власну виставу в Обласному театрі ляльок, яка відбулася 26 вересня. Назва була відома раніше – «Ніч на полонині». Під цим загальною і доволі романтичним сполученням слів приховалась драматична історія про зраду в коханні і, як трагічний наслідок, розбиті серця, нерозділені почуття, смерть...

Події відбувались у Карпатах. Ле-

гінь Іван, дбаючи про маржину на полонині, піддається чарам лісової мавки, яка за поцілунок обіцяє пошити йому сорочку небаченої краси. Але ж хлопець уже кохає іншу – Марічку, вони навіть обвінчалися! Та миттєве нездоланне почуття бере владу над душею парубка: він забу-

ває про колишні обіцянки бути вірним дівчині попри все на світі, через що та гірко плаче та побивається. І навіть коли чорт, закоханий у Мавку, штовхає ридачу Марічку в прірву, Іванко не звертає на це увагу. Та все

ж юнак прозріває, хоч і надто пізно, і зазнає болю, беручи на себе вину за смерть дівчини і за покалічену душу мавки, яку також розлюбив, але вона вже носила під серцем його дитину. Хлопець, очевидно, не повернувся до рідного села...

Зрадити коханій людині – який то страшний гріх! Тим, хто грав на сцені, неабияк хотілося застерегти глядачів від подібних помилок. І їм це, судячи з гучних оплесків по завершенні «Ночі...», цілком вдалося. Виконали й іншу задачу – здивували вибагливу до усяких «екшенів» і блокбастерів публіку своєю майстерністю і самовідданістю. І все це було зроблено із щирістю, від душі. Акторська гра – на високому рівні, хоч я і не експерт у цій справі. Врешті-решт, висловлю думку, мабуть, усіх глядачів: «Це було неперевершено!»

Хочеться подякувати всім, хто вклав у виставу частинку себе, і побажати успіху у наступних починаннях. Браво!

Зустрінь осінь з кавою!

Катерина Пономаренко

22 вересня у бібліотеці ім. Лавренюва відбулася чергова зустріч завсідників літературної кав'ярні «Літтера», яка традиційно відбулася наприкінці місяця.

Що там: Вереснева кав'ярня була присвячена видатному письменникові Миколі Гоголю та його творчості. Організатори неабияк постаралися, щоб створити атмосферу Сорочинського ярмарку, показали гостям невеличку сценку, метою якої було нагадати присутнім, якою особистістю був автор добре відомої нам збірки «Вечори на хуторі біля Деканьки».

Не залишили літтеранців і без музичних сюрпризів. Як завжди, під час зустрічі шанувальників літератури і кави, в читальній залі бібліотеки лунали чарівні музичні композиції, подаровані вихованцями херсонського музичного училища та неперевершеним гур-

том «Тріумфаль».

Перли: Рубрика «Книжка до кави» цього разу була незвична. Замість розповіді експерта висловлювались гості. Кожний бажаний порадив товаришам книжку до кави, що спричинило деяке похвалення і ще більше наповнило залу теплом.

У рубриці «Творчий автограф» розповіла про себе студентка кафебри дизайну ХНТУ Христина Ящук, яка, до речі, подарувала «Літтері» ексклюзивні філіжанки,

адже вибрала кав'ярню темою свого дизайнерського проекту.

Важливо: Ну ЯК? Скажіть, ЯК можна не зазначити, що за одним із столиків влаштувався (хто б ви думали?) **Василь Загороднюк!** Він, ясна річ, не залишився в тіні, прийнявши участь у бесіді, розповівши про 20-ий випуск альманаху «Степ» і, звісно ж, продекламував свої власні експромти, які народилися за чашечкою кави.

Суб'єктивна думка: Хочеться наголосити на тому, що все це пишеться не просто так! Адже такі заходи, як літературна кав'ярня, надихають, дають можливість не тільки насолодитися вишуканою кавою і чимось солоденьким, а й отримати естетичне задоволення, зачепити поетичні струни своєї душі. Виходячи з бібліотеки, відчуваєш позитивну енергію, яка заповнила всі твої чакри і здається, приходив би сюди кожного дня.

“Кохати жінку, пити пиво та вмерти за Україну”

Саме такі три речі повинен вміти справжній чоловік, - читаємо в одному з віршів видатних українських письменників, публіцистів, поетів, громадських діячів Віталія та Дмитра Капранових. Днями брати-близнюки завітали до Херсону, де в одній з міських кав'ярень влаштували вечір літературної творчості.

Хоча Капранови народилися в Молдовії, батьки їхні були родом з України. Переїхавши з сім'єю ще в дитинстві до Миколаївської області, Віталій та Дмитро отримали середню освіту безносе-редньо у місті Очаків, що на Миколаївщині. Необхідно зазначити і той факт, що у школі українську мову брати не вивчали («Були як від зайвого предмету звільнені за станом здоров'я. І саме завдяки цьому не встигли зненавидіти українську літературу, як більшість школярів», - пишуть вони на власному сайті), а вищу освіту взагалі отримали у Росії. Проте брати – українці до мозку кісток. Будучи вже дорослими, Капранови вивчили рідну українську мову і відтоді пишуть поезію та прозу саме нею. Але ще напередодні перших проб пера близнюки на початку 90-х брали активну участь у розгортанні українського діаспорного руху у Москві, де вони жили і працювали деякий час, видаючи московську українську газету «Тинди-ринди» та журнал української фантастики «Брати».

Вже побачили світ три романи Капранових «Кобзар 2000» (1998), «Приворотне зілля» (2004) та «Розмір має значення» (2006). Сьогодні ввечері відбулась презентація четвертого - «Щоденник моєї секретарки». Брати-близнюки розповіли,

що молода секретарка їхнього офісу у місті Києві робила нотатки у журналі передачі справ, які стосувалися не тільки роботи, а й особистих вражень. Таким чином, вийшов особистий щоденник, який одного разу потрапив до рук Капранових. Їхню увагу привернув запис дівчини: «Віталій Віталійович сьогодні пригостив мене яблуком. Я відмовилася. Я вважаю, що ми ще не в тих стосунках, коли я можу взяти у нього яблуко».

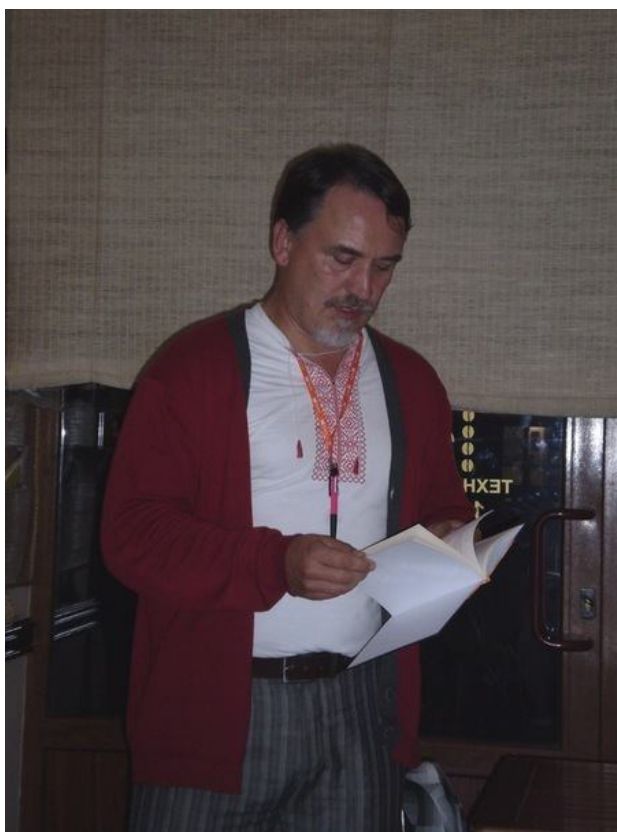
«Ми довго сміялися, - згадують Капранови, - а потім замислилися: звідки у 21-му столітті взя-

цікавий психологічний експеримент - пропонуємо читачам подивитися на нашого героя (київського бізнесмена) і на світ, в якому він живе, очима нормальної людини». Так у письменників виник задум написати новий роман, який, за їхніми ж словами, суттєво відрізняється від попередніх.

З-під пера Капранових вийшли і ліричні збірки «Вечір іронічної поезії» та «Ніч еротичної поезії». «У нас є ще третє «я», яке пише вірші. Ми йому забороняємо писати, а воно все одно пише і пише. І для того, щоб покарати його, видаємо збірки. Тому якщо щось не так, з нас вся відповідальність знімається», - сміються брати.

Їхні твори життєві, не без іронії, яка додає ліриці смачної гостроти. Майже кожен вірш має несподівану смішну кінцівку. До речі, роздінкою «Еротичної поезії» є ілюстрації камасутри в українській інтерпретації художниці Тетяни Шевченко.

«Пишучи іронічні вірші, ми прагнемо залучити людей до читання книжок, переважно українських. Хочемо повернути українську поезію людям, щоб останні відірвалися від телевізорів, на мить зупинилися у цьому буремному житті і почали читати книжки», - зазначають Капранови. На думку братів, пишучи з тонким гумором про різні сторони життя, про кохання, про чоловіків і жінок, таким чином, привертають увагу українського населення до читання. Все ж таки потроху Дмитро та Віталій Капранови досягають своєї мети, адже їхні книги швидко розлітаються з полиць книжкових крамниць.

СТУДопрос

Будем честны: раз, а то и больше, мы ловили себя на мысли, что хотели бы обладать той или иной сверхспособностью. Навевали эти мысли фильмы о Поттере или Винчестерах, книги по парапсихологии либо что-то иное – не так уж и важно. Главное – мы все мечтали стать не такими как все, обладать чем-то сверхъестественным и уникальным. И, как говорится, мечтать не вредно. Так что, мы дали волю вашим фантазиям и решили узнать, чем же конкретно хотели бы вы обладать:

- Летать или ковер-самолет
- Есть и не толстеть
- Останавливать время +2
- Захватить мир
- Гипноз
- Уметь высыпаться за 4 часа
- Уметь прочитать характер человека за 5 минут
- Летать через стены сквозь время на ковре-самолете – скатерте-самобранке и никогда не опаздывать на пары (*слишком жирно!!!!*)
- Завантажувати фото в Твіттер в будь-якому місці
- Робить людям лоботомію на відстані
- Затыкать Ткачука в любой момент
- Волшебством
- Превращаться в кота :3
- Иметь супер-силу и бить *охов
- Летать +1
- Уметь думать
- Бути постійно щасливою (шикарное счастье :))
- Никого не любить и ни к кому не привязываться!!!
- Превращаться в маленького (10 см) человечка и обратно

Будучи реалистами, мы понимаем, что большинство из вышеперечисленного – просто невозможно, но место чуда в нашей жизни есть всегда! Поэтому не переставайте мечтать и помните, что мечты имеют свойство сбываться... ;)

Засновник: 361 група
Головний редактор:
Катерина Пономаренко
[http://vkontakte.ru/
id14443275/](http://vkontakte.ru/id14443275/)

Заступник головного редактора: Галина Вишневська
Художній редактор:
Олександра Годіна

ГороскопчеГ

Олеся Товсточуб

Овни

Час переосмислити любовний роман. Або повністю «пройшла любов, зів'яли помідори», або ж відносини стануть глибшими. На вас чекають зміни професійного плану.

Телець

Ці два тижня ви будете достатньо працювотими. Закінчайте справи до кінця. У сімейній сфері прогноуються емоційні бурі, вам допоможуть доброзичливість і витримка.

Близнюки

Ви зустрінетеся з людьми, з якими давно не спілкувалися. Можливі проблеми зі здоров'ям, слідкуйте за собою. На навчаннях усе стабільно.

Рак

Працьовитість у сфері навчання знизилась. Краще трохи відпочити і знову іти у бій. Зараз якнайкращий період для прибирання у шафах. Готуйте першу частину курсової роботи.

Лев

Зустріч з людиною, що вам подобається, може перерости у справжній любовний роман. Ви дуже комунікабельні та випромінюєте позитив. Зірки радять вам поєднувати відпочинок з навчанням/роботою. Сходіть на концерт.

Діва

Старанно робить свою справу, і успіх не затримається. На вас чекають приємні несподіванки від друзів та сім'ї. Даруйте людям усмішку.

Терези

Початок нових справ краще відкласти. Зараз у вашому житті доволі веселий період – гуляйте, веселіться. Можливі зміни в особистому житті. Будьте старанними студентами.

Скорпіон

Романтичні мрії зроблять вас спокійними і щасливими. На навчаннях та роботі ви цілеспрямовані та амбіційні особистості. Не зважайте на перешкоди, радійте цьому життю.

Стрілець

Перегляньте круг свого спілкування. Не треба тримати біля себе людей, відносини з якими більше не приносять задоволення. Не афішують свої плани, щоб вам ніхто не став на дорозі.

Козеріг

У навчаннях ви то попереду всіх, то плентаєтесь десь позаду. Любовні відносини наповнені романтикою та чуттєвістю. Вихідні краще провести у компанії друзів.

Водолій

Довгі розмови з друзями та близькими можуть сильно вплинути на вас. В особистому житті пройдуть довгоочікувані зміни на краще. В кар'єрній сфері ви пливете з відкритими парусами.

Риби

Незважаючи на труднощі та перепони, справи ідуть вгору. Заздалегідь плануйте свій тиждень, щоб потім не було неприємностей. Слідкуйте за здоров'ям та читайте книги.